

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Előfizetési díj:

Negyedévre	1 frt 50 kr.
Félévre	3 " — "
Egész évre	6 " — "

Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek és hirdetések elfogadtatnak

Gallia Fülöp könyvkereskedésében Kecskeméten. — Hirdetések ezenkívül fölvetetnek még M. Zeisler hirdetési irodájában. (Pest, Király-útea 60. sz.)

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

A nyiltérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr. számíttatik.

Brute! dormis?

Ha szerény lapunk folytonos törekvése, — az erkölcsi és anyagi helyi érdekek előmozdítása, — nagyobb figyelem tárgyát képezné: bizonyára sokan emlékeznének pályatársaink közül ama cikkekre, melyek e lapok mult évi legelső számaiban közöltetvén, minden irányban figyelemgerjesztésre voltak szánva; de az eredmény azt mutatja, hogy azok, mint a pusztában kiáltó szavai — légbe röpültek.

Emlékezzünk 1863-ra és 1866-ra: mindnyájunkat egyesített akkor a közös nyomor; 1867-ben alig kezdtünk kissé tollasodni, azóta többnyire mindig egyenetlenkedünk. Most a tavaszi fagy és nyári aszály miatt ismét megközelítettük a közelmultban szenvedett nyomoruságot, s ha eltekintenénk is jóban rosiban egyiránt közös érdekeinktől, ez egymaga elég lenne arra, hogy ha valaki mond valamit, ne keressük mindig azt, hogy „ki” mondja? hanem figyeljünk arra, hogy „mit” mond?

Na de ősi nyavalyája volt mindig a magyaroknak: hogy ha jó dolga van, tétlenül vigad vagy egyenetlenkedik; ha pedig szerencsétlenség éri, elcsügged vagy káromkodik.

Igy történt egykor, midőn a magyar már igen sokáig káromkodott, azt vette észre, hogy az ország egy harmadát elfoglalta a török, másik harmada Erdélylyel külön szakadt, s alig utósó harmada maradt a törvényes király uralma és a nemzet kormánya alatt, — s mind e nagy szerencsétlenséget annak tulajdonították őseink, hogy Isten igazságos boszuját az eláradt káromkodás bűne idézte föl: meghozták tehát az 1563: 42-ik törvényczikket, — mely a káromkodókat kegyetlenül rendeli büntettetni.

Ne engedje Isten, hogy valaha unokáink e város szerencsétlenségét a mi tétlenségünknek, vagy egyenetlenségünknek tulajdonítván, emlékeztünket azzal bélyegezzék meg, hogy bűneinkre hivatkozva, kárhoztassák mulasztásainkat.

Azzal se vigasztaljuk magunkat, hogy beszélhetnek unokáink, a mit akarnak, nem leszünk mi már akkor itthon; mert bizony-bizony mihamarabb eljöhét az idő, midőn polgártársaink kérdést intéznek majd hozzánk, mint egykor Brutustól ügyfelei megkérdezték Rómában: „Brute! dormis?”

Résen legyünk tehát és vigyázzunk, nehogy egész ember-életre kiható kárt valljunk!

Említett legelső cikkeink egyikében, midőn az elviselhetetlen adózás nagy terhéről s annak vagyontpusztító rendszeréről emlékeztünk, kinyilatkoztattuk: hogy mindaddig kiáltozni fogunk, mig az igazság napja e város fölött kiderülend.

Szavunkat tartjuk.

A kataszter hibás alakításából s arra negédes elbizakodottsággal fektetett tiszta jövedelemnek megállapításából származott súlyos földadó mint isten büntető ostora nehéz terhe alatt szenvednek e város lakosai. Az 1868: XXV. törvény e súlyos adót 1870-ik év végeig érvényben hagyta; de nem zárta ki: hogy a fenálló tényleges állapottal s az osztó igazsággal nyilván ellenkező hibák időközben megszüntethesenek. A város e tárgyú folyamodványára a pénzügyi miniszterium egyelőre tagadó, de meggyőződésünk szerint hibás érvekre fektetett határozata ellen, újabb adatok összeállítása végett, még a mult évi september 14-kén tartott közgyűlésből egy bizottság küldetett ki, — valjon tizenegy hónap mulva szabad-e ama bizottságtól őszintén kérdeznünk: „Brute! dormis?”

Az említett 1868: XXV. törvény intézkedése folytán bizonyosan tudjuk: hogy a pénzügyi hatóságok működnek; tudjuk, hogy új katasztert szándékoznak készíttetni; tudjuk, hogy az adatokat gyűjtik, de nem egészen nyilvánosan, nem közvetlenül, hanem többnyire kéz alatt, saját közegeik által, hogy azokat ismét saját közegeik által feldolgozathassák. A pénzügyi miniszterium bocsátott ki rendeleteket, melyekkel föl hívja a hatóságokat, hogy megbízott közegeinek, az ezek által kért adatokat szolgáltatassák ki; de nem tudjuk, mikép használtatnak föl az illetén adatok. A kiküldött pénzügyi közegek többnyire magánosokhoz és egyes tisztviselőkhöz fordulnak, kik könnyen tévedhetnek, s tévedésük az egész vidéknek évtizedekre kiható terheltetését idézheti elő. Az így kiszolgáltattott adatok csak száraz számok, egyes földrészletekre szoritkozók, s többnyire oly körülménynek alárendelt adatok lehetnek, melyek az egész község területére semmi szín alatt sem alkalmazhatók. Az ily adatokat indokolni kellene; de arra magánosok képtelenek, az egyes tisztviselő pedig se hivatva, se felhatalmazva nincsen. Egy szakképes bizottság lenne legalkalmasb tényező e részben, mely nemcsak a község területén, hanem az egész vidéken szerezne biztos adatokat, s ezeket mindannyiszor indokolva terjesztené elő, — legilletékesb szakbizottságot pedig a vidéki gazdasági egyesületek képezhetnének, — s most már a „Kecskemét vidéki gazdasági egyesületéről” nemde méltán kérdezhetjük: „Brute! dormis?”

Tudjuk, hogy a pénzügyi közegek az adóhivataloknál mult tiz év alatt illelkezés alá került adásvételi szerződéseket összegyűjték s a földek értékét, mint a tiszta jövedelem egyik alapját azok szerint állapítják meg; de azt is tudjuk, hogy például a tiz holdnál kisebb területű földek mindig drágábbak, mint a tiz hold-

dasnál nagyobbak, az egy-két holdasok pedig oly drágák, hogy ezeknél az eladási ár soha sem szolgálhat igaz mérveül a valóságos értéknek, annál kevésbbé szolgálhat alapjául a tiszta jövedelem megállapításának. Tudjuk továbbá: hogy másutt egyetlen szántásban és trágyázás nélkül 10—12 magot terem a jó föld; nekünk folytonos trágyázás és 2—3 szántás mellett is alig ad földünk 2—3, legfőlebb 4 magot. Elhátározó tényező a tisztajövedelem megállapításánál az igás barom és gazdasági szerelvények ára: nálunk mindezek roppant kiadásba kerülnek; így vagyunk a cselédbérrel és napszámos munkadíjakkal is. Tudjuk, hogy nálunk mind a cseléd, mind a napszámos, az egész vidékhez képest aránytalanul drága, — s nem kell felednünk, hogy a vidéken legtöbb munkás maga kenyerére dolgozik, vagy átalányt kap élelemben; mi őseinktől örököltük ama terhet, hogy a napszámos rajtunk élődik, naponkint négyszer eszik, s kivált a szőlő-munkás délben és este két-két tál ételt, reggel pálinkát, délben és este bort kíván: mindez a tiszta jövedelem rovására történik, s ha mi nem figyelmeztetjük a pénzügyi hatóságokat, ok biz ennek utána járni nem fognak, s úgy leszünk ismét, mint a mostani kataszter készíttetésekor, hogy a bánási és tizsammelléki rizstermő Kanahán uradalmai, melyek tulajdonosai tudtak a földköstoló uraságok nyelvében beszélni, holdankint 70—80—90 kr földadó alatt állanak, ellenben a kecskeméti lakos véres veritékével áztatott homok-földje után holdankint 2—3 forintot fizet, a mennyit azon föld után haszonbérben is alig reménylhet, — s jó lélekkel elmondhatjuk: csodálkoznunk kell azon, hogy e vas szorgalmu nép ennyi aránytalan terheltetés mellett csak elrongyosodott, de még tönkre nem jutott, — hanem erkölcsi és anyagi előhaladásának minden eszközeiből csakugyan kipusztíttatott.

Kérdezzük tehát ismét az illetőktől: „Brute! dormis?”

Még ez nem minden: emlékezzünk arra is, hogy a most folyó hatvanas évtized sivár és emberi emlékezetet meghaladó idő óta nem tapasztalt szeles évei homokos földeinket mennyire megrontották, — bizonyára most, az 1852-ik évi földköstoló uraságok maguk is neveltségnek találnák akkori osztályozásuknak további alkalmazását; — azt se feledjük: hogy egész területünk földszine oly változó, hogy egyenlő minőségű talajjal néhány holdat alig lehet együtt találni, — itt tehát szórványosan összeszedett adatokat sem az érték, sem a tiszta jövedelem kipuhatólásához alkalmazni nem lehet, hanem minden talpalatnyi földet a helyszínén kell osztályozni és becsü alá venni.

Ébren legyünk tehát szeretett polgártársak,

és vigyázzunk, nehogy egész emberkorra kiható kárt valljunk.

Legnagyobb szerencsétlenség lenne: ha ismét csak amugy félve mozdulna, immel-ámmal kezdene valamit az egyik rész, míg a másik egész keleties indolentiával visszavonulna, hogy majd aztán, ha baj lesz, amaz ezt okozza elárkozottságaért, eme pedig amaszt vétkeltesse beavatkozásaért.

Ne engedjünk semmit rólunk nélkülünk; hanem egyesüljünk közös érdekünk ótalmára s a fennálló viszonyok alapján egy igazságos kataszternek, egy új adóalapnak kidolgozására vállvetve közreműködni siessünk.

Felhívás

az összes kecskeméti néptanító urakhoz.

Tisztelt kartársak!

Nem rég mult el egy éve, hogy mi mindnyájan összejövének s az akkori népiskolai törvényjavaslat fölött tanácskoztunk. Bocsájtottunk is nyilvánosságra egy emlékiratot, melyben ohajtásunknak kifejezést adtunk. — Bár akkori föllépésünket semmi siker nem koronázta, mégsem jogosít az bennünket arra, hogy mi az ugyanakkor általunk hozott határozatot, t. i. hogy minden félévben legalább egyszer összejövünk — végre ne hajtsuk. Uraim! Egy éve mult és mi, azóta az utcán ugyan találkoztunk egymással, de hogy összejövünk volna ügyeinkről tanácskozni, arra még nem értünk rá. — Jól tudják önök, hogy a népoktatási ügygyel foglalkozik ez idő szerint majd minden civilizált ember; habár iskoláink még eddig nem közösek, de a tanügy mint olyan, közös minden józan gondolkodó, különösen minden néptanító előtt. Egy célra törekedünk mindnyájan, t. i. a gyenge nemzedéknek hasznos és értelmes polgárokká neveltetésére, és ebben, úgy hiszem, sem a vallás, sem a politika különbséget nem tesz. Jól tudják továbbá önök azt is, hogy a nihil de nobis, sine nobis jeles közmondás senkire jobban rá nem illik, mint épen mi ránk néptanítókra. — Bátorodom tehát t. önöket fölszólítani: jöjjenek össze egy neutralis helyen; az anyag bőviben van a miről tanácskozhatunk, azt tehát előre ki sem kell jelölnöm; mutassuk meg közönségünknek, hogy épen mi, mint a népoktatás főtenyezői nem súlyedtünk lethargiába, és hogy mi nem mint gép, de igenis mint a társaság boldogító és oktatói, itt vagyunk. Dixi et salvavi animam meam.

Klauber János,
helybeli néptanító.

Utasítás

az 1869. decz. 31-ki állapot szerint eszközlendő népszámlálás végrehajtásához.

I. Népszámláló bizottságok alkotása.

1. Minden megye, kerület, szék, vidék és szabad kir. város a népszámlálási törvény kihirdetésétől számítandó legfeljebb két hét alatt közgyűlést tart, és külön népszámlálási bizottságot alkot.

Tagjai a törvényhatósági bizottságok körén kívül is választhatók.

2. Ezen népszámláló bizottság tagjai oly számmal választandók, hogy megyében minden főszolgabírói, dullói vagy hasonló járásra legalább három, szabad kerületben minden község után egy, szabad kir. városokban minden 1000 lakos után egy tag jusson.

3. A népszámláló bizottságnak a megyei vagy városi képviselő-testület által megválasztandó elnökeinek neve és lakhelye a földmivéls-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumnak fölterjesztendők.

4. A népszámláló bizottság a megyei vagy városi közönség kebeléből kerülvén ki, az illető hatóságok utasítani fogják tisztviselőiket, hogy ezen bizottságnak a népszámlálás végrehajtása körül mindenben és lelkiismeretesen segítségére legyenek.

II. A népszámláló bizottság előleges teendői.

5. A népszámláló bizottság a megyét, kerületet, széket, vidéket vagy szab. kir. várost megalakulása után azonnal számláló csoportokra osztja, olyformán, hogy minden számláló csoportba 500—1000 lélek essék. Szem előtt tartandó azonban, hogy a számlálás alapját a község képezi, minélfogva külön, habár 500-nál kevesebb lelket számláló községek, vagy külön adóközséget képező puszták, telepek stb., mással egy számláló csoportba sehogy össze nem vonandók.

6. A megállapított számláló csoportok a népszámláló bizottsági tagok közt arányosan felosztandók, kik az így felosztott csoportok felett a közvetlen felügyeletet gyakorolják.

7. A csoportok megalakítása után azonnal jelentést tesz a bizottság elnöke a földmivéls-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumnál arról, hogy a megye, szék, város stb., hány számláló csoportra van felosztva, s mindegyik körülbelül hány lélekből áll, hogy a nyomtatványok a szükséges mennyiségben megküldethessenek.

8. Minden ily számláló csoportba számláló ügynököt nevez ki a bizottság a helybeli vagy vidéki értelmesebb és megbízható lakosok közül, minők, e célra netalán alkalmazandó honvédtiszteken kívül, a lelkész, iskolatanító, kántor,

értelmes közbirtokosok, haszonbérlok, gazdatisztek, ügyvédek, kereskedők stb. Ez ügynök a kitűzött napon a rovatos ívek kiosztása és beszedése mellett, a bejelentési eljárásnál a számlálásra közvetlenül felügyel; a felvételi eljárásnál pedig az ívek betöltése által magát a számlálást eszközli.

Kisebb községben e tisztre a jegyző, hivatalánál fogva, köteles.

9. A számláló ügynökök kinevezése után a népszámláló bizottság részéről a miniszteriumnak azonnal bejelentendő, valjon az alkalmazott egyének s a vidék nyelvismeretei szerint a számláló ívek csupán magyarul, vagy a magyaron kívül hány számláló kerületben még mely nyelven, s mily számarányban szükségesek.

10. A népszámláló bizottság minden egyes tagjának kötelességévé tétetik a népszámlálási utasítások, oktatások és minták nyomán a működő egyéneknek a netalán szükséges utasításokat megadni s előre kellőleg intézkedni, hogy a számlálás országsszerte egy és ugyanazon napon minden fenakadás nélkül megkezdethessék és legfeljebb két hét alatt befejeztethessék.

11. A népszámláló bizottságok elnökei e célból a földmivéls-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium kebelében fennálló statisztikai osztálylyal, mely a népszámlálás ügyét kezeli, közvetlenül leveleznek. Hivatalos levelezésük e felirat használatával: „a népszámlálás ügyében“, bérmentesek. (Folytatása következik.)

Ujdonság és vegyes.

— **A szeptember 6-ára** kitűzött Kecskemét városi 2-dik kerületi képviselő választás az izraeliták ünnepe miatt, aug. 31-ére tüzetett ki.

— **Deák Ferenczet** a Versecz városi képviselőtestület egyhangulag diszpolgárává választotta.

— **A régi dicsőségében megfogyatkozott,** hajdan híres — Jókai „Hétköznepok“ czimű regényében megénekelt — „békás“ egykor a piacibetyárok kedvencz csárdája, újabb időben jámbor — katonai — suszter és szabók műhelye, Kecskemét egyik régisége, a szemet és jóízlést borszantó épület nincs többé, a napokban szétbontatott.

— **Vásárunk elmúlt** úgy, hogy alig vettük észre, a máskor oly nagyszerű, híres Lőrinczi vásár most igen lanyhán ment végbe; sertvés nagyon sok, de rendkívüli olesósága mellett sem kelt, a marhák közül a kövérek elkelték, a lóvásár is oly nagy volt mint ritkán, szép ló kevés és annak az ára is meg volt, de az apró ígás lovakat mégsem kérdezték miért hajták a vásárra, — gabona is kevés kelt, általában nagyon rossz vásár volt.

— **A vásár újra emlékeztetett** vásárhelyünk rendtelenségére és élénken figyelmeztetett rendezésének szükségére, — két év előtt történt

T Á R C Z A.

Katonatisztes kisasszony.

Elbeszélés.

Irta: Tasi M.

(Folytatás.)

Rögtön elhagytam Bécsot s faluról falura barangolék; kerültem a népesebb helyeket, városokat, nagyobb falvakat, kerültem az emberek társaságát. Minden emberről azt hittem, hogy tudja gaz-tetemet, hogy kiolvassa szememből a tolvajlást, hogy homlokomra írva van: tolvaj, tolvaj, tolvaj!

Ugy égette még akkor valami homlokomat; szeplő, moecos verte ki s én azt nem tudtam onnan lemosni soha!

Úttalan vidékeken bolyongtam, s temetők árkában, sövény mellett háltam; ruházatom levásott rólam s eszám talpa szüntelen kérdezgette: hol a varga?

Különös! zsebemben száz tallér volt s mégsem mertem csak egyet is ruházatra vagy élelemre fordítani.

Féltem csak egyet is forgalomba hozni! hátha megkérdik: sápadt, rongyos ficzkó, hol vetted a szép fehér tallért? Bizonyosan loptad!

És valót mondtak volna.

De éhem szomjam végre emberek közé vezetett s azok kegyelméből éltem.

Szívesen nyújtották alamizsnájukat; szegény vándorló legénynek, koldus fiúnak néztek, s bár itt-ott garabonézas diákról is hallottam említést tenni, s az ilyenek leginkább aludtfejűek és kenyérral vendégeltek meg.

Három hétig vándoroltam így idegen, ismeretlen emberek közt céltalanul és még egy tallért sem kötöttem el.

Vándorlásom alatt sokszor megszállt a megtérés, megjobbulás szelleme; sokszor támadt az a gondolatom, hogy bejelentem magamat valamely hatóságnál; nem, vissza megyek Bécsbe, töredelmes vallomást teszek, visszaadom az elorzott pénzt s bocsánatot kérek: így

tán megszabadulhatok kínzó ördögömtől, saját felzaklatott lelkiismeretem marzangolásától.

Oh, de féltem a bekövetkezendő büntetéstől; börtön, testi fenytés visszariasztottak a jó utról.

Három hét múlva egy nagy erdőbe értem, forró nyári nap volt, ezért jól esett a tágas erdő hős belseje. Haladtam mindig beljebb-beljebb; hat órai gyaloglást tettem és még sem értem ki belőle.

Ez aggasztani kezdett.

Istenem, gondoltam magamban, ha itt esteledném, ha rablók, utonállók, támadnának meg, ha elvinnék tőlem a pénzt, a szép fényes száz tallért, miknek bírásért áruba bocsájtottam lelkem üdvösségét, becsülete-met, mindenemet!

Ez iszonyú lenne.

Lépteimet meggyorsítám s haladtam kettőztetett erővel előre, és csak előre, — végre gyorsu-némem futássá változott. Futottam lihegve, zilálva, szüntelen ideoda tekingetve mintegy örült, kit egyetlen bántó eszme üldöz, melytől futással akar menekülni; ruhámat megtépte a gaj, eszámam levásott lábaimról.

Mindegy; futottam meztelen lábakkal tovább; kö ütötte, rög vérzette, tövis szurta lábamat; nem gondoltam vele; a kapott ütéseket, szurásokat, vérzést már nem éreztem!

Sovány, elaszott arczomon véres verejték csurgott le; galagonya, vadrózsa tövisei csipdestek; fővegemet elvesztém s összecsapódott hajam ziláltan meredezett égfelé, s néha mintha valaki hátulról megfogott volna, egy-egy áfonya bokorban fennakadtam.

Sohol egy emberi lélekkel nem találkoztam; a fák mind óriásiabbakká, nagyobbakká lettek, a bokrok mind sűrűbbek, sötétebbek, végre annyira elsötétültek, hogy sem eget sem földet nem láttam.

Mindez arról győzött meg lassanként, hogy biz én egy rengeteg erdőben eltévedtem.

Eltévedtem éj idején egyes egyedül.

Most már, ha bírtam volna is még, futásomat meg kellett szüntetni; erőm szakadkozott s csak lassan vándorolva haladhattam tovább a sűrű erdőben,

A sötétséggel együtt lassanként körülvettek az erdő rémei: esikasz farkasok ordításait hallám, vaddisznók agyari csattogtak körülöttem, hosszú árnyak surrantak el mellettem, melyeket nagybotu törpék követtek földig érő szakálakkal; majd rémes undok vörösszemű szörnyeket láttam, kik sárga fogaikat csattogatva felém közeledtek.

Mindezek saját lázas képzeletem szüleményei lehetek; de társaságuk, környezetük borzadálylyal tölték el lényemet s eszméletemet veszítve, a zörgő harasztra rogytam.

Méddig feküdtem itt így eszméletlen állapotban, nem tudhatom, de mikor fölébredtem, egy távoli tűz esilláma szűrődött át a sötét erdő lombjain keresztül.

Ah, tűz! ott élő lények, emberek lehetnek.

E tűz esilláma mentett meg a kétségbeeséstől, vagy a mi rosszabb a — megőrüléstől.

Utolsó erőmet összeszedve föl-vándoroltam a földről s négykéz-láb, a hogy lehelett igyekeztem a tűz felé, nem gondolva azzal: valjon békés pásztorok tüze-e az, vagy gaz rablóké?! Mit törődtem én most mindezzel, csak emberek közt lehessek, kik ételt, italt, nyughelyet adnak.

De valjon adnak-e? Hátha, rablók, zsványok lesznek, kik elrabolják pénzemem s még tán éltetem is elveszik.

Bár vennék, ez lenne rám nézve a legjobb; bár megölnének: legalább így egyszerre vége lenne minden bajaimnak, s nem érezném azt a gyötrő éhséget, szomjat, mely majd befakasztja horpaszomat kétfelől.

Sokáig másztam így a sötét erdőben, vagy nekem az az idő egy örökéletnek tetszett; de a tűz fénye biztos kalanzomul szolgált.

A tűz mind közelebb-közelebb jött, s én mind jobban éledtem; végre azt is tapasztaltam, hogy előrehaladásom is könnyítve van az által, hogy az erdő bokrai ritkulni kezdenek.

Csak előre, előre!

Oh, istenem, ha rá gondolok ez éjre, most is hideg borzadály fut rajtam keresztül.

Irtóztató volt az uram, irtóztató!

A sűrű erdőt szép szálas fák válták fel, s ezek alatt

is lépés e tárgyban, de azóta semmi, — hát nem jut senkinek sem eszébe vásárterünket valahára más vásárok példájára rendezni? — bizony nehéz abból a régi megszokott rendetlenségekből kijönni.

— **Pest városában** a közmunka kötelesek összeírása megkezdett. — Boldog Pestvárosa, melynek lakosai közt még közmunka teljesítők is vannak! nálunk ez régen ki ment a divatból, — majd bizony még utat is csinálunk, — azért van miniszterium, csinálja meg nekünk az utat is.

— **Léghajózási szállító társaság** is alakult már, nagyon természetesen Amerikában San-Franciskóban, kormányozható léghajókkal kezdik meg a közlekedést az ég és föld között. — Szerencsés utat, nincs kedvünk velők utazni, de azért ohajtjuk, hogy sikerüljön.

— **Fiume a magyartudósok és természetvizsgálók** vendégszerető fogadására nagyszerű készüléket tesz: lesz banquet, és színházi előadás.

— **Piaczi rendőrségünk**, ugy látszik tüle dobját sem mozditja meg figyelmeztetéseinkre, mert semmi felügyeletet sem tapasztalunk; különösen az élelmi czikkekre semmi gond; jámbor dervisként azt gondolja, minden ugy van legjobban a mint van, — a kecskeméti piacon minden ehető és nem ehető el lehet adni, arra legkisebb gondja sincs senkinek; most dinnye idény van, hanem láthatni olyan sárga-dinnyéket, hogy látásától kileli az embert a hideg; — továbbá alig lehet a hazában rosszabb kenyeret a piacon venni mint nálunk, de azért senkinek sincs reá gondja, a kenyérsütők valamivel felfuvatják a kenyeret, és az ilyen kenyérral meg is csalják a szegény vevőt és azonkívül egészségtelen is.

— **Tepliczen** a fürdői gyógyterem beomlott és négy embert ütöttek agyon a romok.

— **A Vásárhelyi Közlöny** csongrádi levelezője a haza lakosait felhívja, hogy minél többen jelenjenek meg nálunk a boldogasszonyi bucsura, „hogy hazánk jobbléteért egy poharat üríthessünk.“ Kedves levelező elég volt már abból a korból, melyről a koszorús költő éneklé a magyarról, hogy „Nagyot iszik a hazáért fel sivit, csak hogy egyszer tenne is már valamit,“ mert igyék t. ur saját jóvoltáért, azután „hass, alkoss, gyarapíts és a haza fel virul,“ — munkálkodjon mindenki tehetsége szerint, és a jobb jövő eljövend; — különben íhatunk ítélet napjáig is, mégsem jövend sült galambkint az a jobb tér.

— **A kecskeméti posta hivatalra** általában sokan panaszkodnak, először is a posta-kezelő urak még mindig azt hiszik, hogy nem 1869-et, hanem 1856-ot irunk, csak ugy félvállról és meglehetősen darócossággal bánnak a felelőssel, a hivatalos órát sem tartják meg pontosan; — figyelmeztetjük a jó urakat először, hogy nem a postahivatalnokért van a közönség, hanem meg-

fordítva; másodsor a közönség mindenkitől mivel bántamód várhat, tehát a postahivatalnoktól is; harmadsor a posta házkapujára függeszték ki a hivatalos órát és azt tartásuk meg. Majd figyelemmel kísérik lesz-e sikere felszólalásunknak? ha nem, akkor orvoslásról is gondoskodni fogunk.

— **B. Venckheim belügyér** — mint az „Ellenőr“ írja — a kissingeni fürdőben betegeskedik, — és barátai aggodalommal szólnak egészségi állapota felől.

— **A közuti vaspálya** szombaton és vasárnap két ittas embert gázolt le Pesten és Kőbányán.

— **Szász Károly** pestmegyei tanfelügyelő szeptember 2-án d. u. 4 órára összehívta Pestmegye iskola tanácsának tagjait az első ülésre.

— **Egy emberfűl mint corpus delicti.** A kolozsvári törvényszék előtt a napokban egy verekedési eset fordult elő. A gyengébb fél mellénye zsebéből vette elő saját fűlét, mely áldozatul esett verekedés közben, ellenfele leharapván azt. Nem tudjuk mellékelve lesz-e az aktákhoz; — annyi bizonyos, hogy a legkritkább corpus delicti közé tartozik.

— **Kalocsán** régészeti szempontból ásatásokat rendelt el Haynald érsek, s ez ásatások vezetésére Henszmann Imrét kérte fel. Rövid ásás után megtalálták a régi székesegyház alapjait. A kutatást tovább fogják folytatni.

Szerkesztői üzenet.

Sz. K. urnak. Vettük a lapunk mult számának újdonsági rovatában megemlített „Vérlázító titkos gyilkosságra“ vonatkozó „Felvilágosítás“ irt sorait. Tisztelettel iránti tiszteletünk azonban nem engedi, hogy sorait közöljük, mert hiszszük, hogyha sorait higgadtan újra átolvassa, szintén ezen véleményben lesz. Az említett újdonságok egyikében sincs egyetlen szó, a mi akár tiszteletet, akár a szerzetet a legtávolabbról is sérthetné, azon újdonság a legkímélőbb humorral van adva, vagy azt akarná tiszteletet, hogy midőn azt látjuk, hogy valaki jó aszu tokaji helyett tévedésből cezetet iszik, látva azon komikus képet, ne kacagjunk, már emberi gyengénkből származik ezen hiba, de bizony jóízűt kacagunk, ugy voltunk a kérdéses hulla esettel is, — azonban sorainkban inkább a hatóság volt megcsapva, mint tiszteletet, és azért annyira feljajdul, hogy arra fakad, mikint jövöre az egész vidéket legyilkolhatják tiszteletet, — ezt azonban nem szivétől éppen nem várjuk. Végre még Guttenberget is elítéli egy kis élez közlésért, és mentésében észre sem veszi, hogy a hatóságot gyanúsítja, az Isten szerelméért ne legyünk oly igen érzékenyek, szokjunk a szabad szóhoz.

ben; ajka égetett mint gyújtó tűz és édes volt mint a szinmez.

Tökéletes érzéki szépség volt, s társaságában csakhamar elfeledém kiállott szenvedéseimel, el még azt a sulytó csapást is, hogy vándortársaim szépen elcsenték száz talléromat.

Ez volt vége ama végzetes száz tallérnak.

S aztán kezdetét vette egy sajátságos élet, melynek meg voltak sajátos örömei, szomorúságai, fény- és árnyoldalai; az egészben azt szerettem leginkább, hogy szabad és független voltam mint a madár; azt tettem a mit akartam, s az egész társaság fölött eszem, ügyességem által fölényt gyakoroltam.

Faluról falura, vidékről vidékre vándoroltunk mint valami nomád-törzs; bejártuk a magyar alföldet, Bánátot, Erdélyt, Moldva- és Oláhországot, majd Bukovinán és Galiczián keresztül ismét Magyarországra jutottunk. Egy kicsit dolgoztunk, sokkal többet esaltunk, még többet loptunk, mig nem egy jelentékeny rablás után szétugrasztottak bennünket.

Szét hullottunk mint a kéve, s azoltától fogva sem találkoztam egy társunkkal sem, még a ragyogó szemű cigány leányt sem láttam többé.

Ísmét egyedül álltam mint az ujjam, s ép a Duna partján bolyongék, azon gondolkozva: vajjon, nem jobb volna-e egy követ kötni a nyakamba s lefeküdni a hideg hullámsírba? midőn egy öreg tisztességes kinézésű ember haladt el mellettem engem erősen szemügyre véve.

Az idős férfiú menten visszafordult, s kétszer háromszor is elment mellettem, majdmegállt előttem s nevémen szólított:

— Ferencz!

Összerezentem; oly ismerősnek tetszett a hang.

— Ferencz! Kedves öcsém!

Nagybátyám volt.

Aztán az öreg ember karjaiba zárt, megölelt, megcsókolt; forró könnyei arczomon perogtek végig.

— Fiam, kedves öcsém!.. Apád meghalt — bánatában... csakhogy megtalálhattalak, csakhogy megtalálhattalak, csakhogy ismét a mi fiunk lehetsz... Szegény József, ha élne?... — Meghalt?! —

Nyilttér.

Ellen nyilatkozat.

A „Kecskeméti Lapok“ f. évi 32. számában Lipóczi Péter kecskeméti csendbiztos ur egy nyilatkozatot tett közzé, melyben ő az ellene több lapok által közölt cikkeket nekem tulajdonítja, — kijelentem ennél fogva, hogy azon cikkekhöz semmi közöm, egyébiránt, ha azok általam jöttek volna is létre, azért biztos ur nem nekem, hanem magának teygen szemrehányást, a miért az én cselédjeimet minden ok nélkül elfogatta és félholtra*) verette, — miről tanuskodik az ön ellen beadott panasz melletti orvosi látlet.

Büniül rója fel biztos ur nekem még azt is, hogy félegyházi lakos létemre Kecskemét város törvényhatóságához tartozó monostori pusztán is egy tanyát haszonbérelek, s azzal gyanusít, hogy ott „otthon nem élvezhető bizonyos érdek miatt oly egyéneket helyeztem el — kik a hatósági közegeket fitymálva sértegetik,“ — fejezze ki magát biztos ur világosabban: mit ért azon otthon nem élvezhető érdek alatt? mert én legalább önt nem értem, s mondja meg, hogy mi módon sértegetik az én embereim a hatósági közegeket? a melylyel érintkezésük sincs, — mondja meg biztos ur az igazi okot, a miért cselédjeimet megverette, s ne szépitse helytelen s törvénytelen eljárását egy feddhetlen léletü honpolgárnak gyanusításával, — ne avatkozzék ön az én dolgomba, — a melyhez önnek semmi köze. Mit törődik ön azzal, hogy én miért nem maradok a magunk határában, s miért bérlek Monostoron is tanyát; bérlek én még másutt is, például Ujfalu gróf Károlyi Istvántól, Pákán Halas várostól, s kezelem ezentul a magam birtokait is, — ezért azonban ugy gondolom, hogy megrovást nem érdelek, — ez csak azt mutatja, hogy szorgalmas és iparkodó honpolgár és családanya vagyok, — mert a szorgalom és ipar az emeltyűje ugy az egyéni, mint a nemzeti jólétnek, ez biztosítja a szabadságot és függetlenséget, minthogy szorgalom és ipar nélkül a valódi szabadság és függetlenség el nem érhető.

Félegyházán, 1869. aug. 10.

Ring Mihály.**)

*) A megverett nőnek Kecskemét város községhatóságához intézett panaszja s a két orvos által kiállított látlet szerint — ez túlzott nagyítás. S z e r k.

**) Egyszer mindenkorra kinyilatkoztatjuk: hogy e tárgyban a végtelen feleselés eltávoztatása tekintetéből, a hatósági vizsgálat eredményeig, a további szövegeket lapunkban megszüntetjük. S z e r k.

Felelős szerkesztő: **Horváth Döme.**

Szerkesztőtárs: **Hornyik János.**

már fenn állva, bár tántorgó léptekkel haladhattam előre.

Néhány száz lépést kellett még haladnom, s én reményem célpontjához érek, de alig voltam tőle vagy hatvan lépésnyire, midőn a tűz mintegy adott jelre egyszerre kialudt.

Sötét lett ismét körültem; szemeim elhomályosultak, s én eszméletlenül a földre hulltam.

Midőn fölébredék kábult helyzetemből, harmincz vagy negyven sötét alaktól láttam magam körül véve, kik, ugy látszik, fölöttem tanakodtak, hogy mi tevők legyenek velem. Az egyik azt mondá, hogy meg kell engem ölni, mert elárulhatnám őket, a másik ezt ellenzte s a mellett volt, hogy hagyjanak itt engem magamra. Ellenfeleim, kiknek hatalmukban voltam, ugy látszik, két pártra oszoltak fölöttem és sokáig tanakodtak, mig végre egy hóri-horgas rút fekete alak fölállt s felém közeledett ezen szavakkal:

— Ehj, mit teketóriázunk vele oly soká; meg kell halnia.

Aztán láttam, hogy a hóri-horgas ördög kezében egy nagy kés van, s azt fölemelve mellembe akarta ütni.

E pillanatban egy másik lény ugrott elé, ki megragadta a gyilkolni akaró kezét.

— Megállj, Ádu! Én megváltom őt!

— Megváltod? mivel?

— Éltémmel is, ha kell! Ő az enyém! Nézd, Ádu mily fehér kis keze van! Ez uri gyermek, ez irni is tudhat, még hasznát is vehetjük.

Végző erőmet összeszedve, megmentőm felé fordítam tekintetem; egy tizenhat tizenhét éves szép cigány leány állt előttem, ki nagy ragyogó fekete szemeit oly csudálatosan függeszté réám.

A cigány leány tökéletes afrikai szépség volt, sugár karesú termettel, élvet ígérő duzzadt piros ajkakkal; nagy fekete szemei mint valami drága két karbunkulus ragyogott felém; mosolya ingerelt, esábitott, gyújtott és ölt, főkép ha láttatni engedé apró gyöngysor fogait. Hangja dallamos, lágy, mégis esengő volt; mozdulatai kecsesek, elragadók valának, a mint tánc közben párnányi lábait ítem szerint mozgatta; sugár termete ruganyos és telt volt s szinte pattogtak bájos szökései köz-

— Meg. — Aztán kis idő múlva hozzá tévé:

— Te vitted a sirba; de nem akarok szemrehányást tenni. Engem bizott meg végrendeletü végrehajtásával — a rosz fiut kitagadta, de a jót a megtértet — —

— Oh, istenem!

— A jót, a megtértet ismét birtokba fogadni rendel. Akarod-e azt fiam?

— Akarom.

— Megtérzs ősi szülői házádba?

— Meg.

— Jó, engedelmes, szófogadó fiu leszesz?

— Az leszek.

— Isten téged ugy segítjen.

— Isten engem ugy segítjen.

— Ammen. Hallgassa meg az ég. Meg kell hallgatnia, mert irva van, hogy kedvesebb neki egy megtért bűnös, mint kilenczvenkilencz igaz.

Nagybátyám aztán házához vitt, megfürdetett, hajamat levágatá s tiszta uj ruhákba öltöztetett. Igen jól esett e gyors átváltozás, s ugy éreztem magam, mintha újra születtem volna; pillanatra boldoggá tett a kényelem és tisztaság élvezete, de csak pillanatra, mert már a másikban szellős sátoromra, szabad életemre gondoltam.

Az új életmód, melyhez szoknom kelle, a folytonos szobai lég sulyos beteggé tettek; majd egy hónapig fektüdtem magamon kívül élet és halál közt lebegve.

Az orvosok már lemondtak rólam, s mindenki azon meggyőződést osztotta, hogy végem van, hogy bekövetkezendő halálom több mint bizonyos.

Csafódtak; én megéltém s élek még most is; ifju, erős természetem lett a győztes. A forduló ponton már túl valék, s napról-napra lassanként magamhoz jöttem; de azért sovány, gyöngé és erőtelen valék.

Hogy javulásomat minél inkább elősegítsem, kivittem magam a kertbe; egy nagy szürke köpönyeg volt rajtam, mely mindig emlékeztetes lesz előttem.

Hogy miért, azt mindjárt elbeszelem.

(Folytatása következik.)

Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Péntek, auguszt. 13.

Gabona piacról					Baromfi és gyümölcs piacról					Állat, széna és fa piacról				
Alsó-ausztriai mérő szerint	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Baromfi párja, gyümölcs garabó száma	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Darabja, mázsája, öle	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Sok elkelt-e?
	Legals. fr. kr.	Legm. fr. kr.				Legals. fr. kr.	Legm. fr. kr.				Legals. fr. kr.	Legm. fr. kr.		
Búza, 83—87 fontos.	4	50			Lúd	2	3			Sovány sertés, hizónak .	25	55		
Rozs, 78—80	2	90			Hízott lúd					Malacz	3	7	25	
Árpa, 68—74	2	50			Pulyka	1	10	1	60	Juh	2	50	4	60
Zab, 43—44	1	70			Kácsa					Bárány	1	40	1	60
Kukoricza	2	60			Tyúk					Széna mázsája				
Bab	4	80			Szöllő		50		70	Szalma egy kocsival . . .	1	80	2	60
Köles		2	50		Dió					Keményfa ölével				
Burgonya	1	60			Vágott hal fontja		40			Puhafa				

H I R D E T É S E K.

1869. Árverési hirdetés.
Kecskemét város törvényszéke mint telekkönyvi bíróság részéről közhírré tétetik, hogy Kanász Tóth István felperesnek Harkai Kis László és Bíró Ilona alperesek ellen megítelt 105 forintnyi tőke és járulékaiknak, továbbá Harkai Kis Jánosnak Harkai Kis László ellen megítelt 415 frt tőke és járulékaiknak behajtása végett alperes Harkai Kis László és Bíró Ilonának a kecskeméti pusztai községi 52. számú telekkönyvében 57. részletszám alatt foglalt bíróilag holdanként 40 frtra becsült fekvőségük bíróilag elárvereztetik; — első árverési határidőül 1869. évi szeptember hó 10. — második árverési határidőül 1869. évi október 15-dik napja tüzetik ki, úgy azonban, hogy a végrehajtás alá vett fekvőség első ízben becsáron alul el nem adható.
Az árverés mindenkor reggeli 9 óra-
kor tartatik meg az új-városházánál.
Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
Kelt Kecskeméten, 1869. évi május hó 29-ik napján tartott városi törvényszék mint telekkönyvbírói üléseiből.

1869. Árverési hirdetés.
Kecskemét város törvényszéke mint telekkönyvi bíróság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége felperesnek Szinyvai Sándor alperes ellen megítelt 962 frt 99 krnyi tőke és járulékaiknak behajtása végett alperes Szinyvai Sándornak a kecskeméti pusztai ágasegyházi 67. számú telekkönyvében 106. részletszám alatt foglalt bíróilag holdanként 10 frtra becsült fekvősége Kecskemét város közönségének tulajdonjogi sérelme nélkül bíróilag elárvereztetik; — első árverési határidőül 1869. évi augusztus hó 31; — második árverési határidőül 1869. évi október hó 1-ső napja tüzetik ki, úgy azonban, hogy a végrehajtás alá vett fekvőség első ízben becsáron alul el nem adható.
Az árverés mindenkor reggeli 9 óra-
kor tartatik meg az új-városházánál.
Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
Kelt Kecskeméten, 1869. évi április hó 30-ik napján tartott városi törvényszék mint telekkönyvbírói üléseiből.

1869. Árverési hirdetés.
Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Gál Pál felperes részére 21 frt 31 kr tőke követelése és járulékaik kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Szabó Sándorné, Szalai Sára és Szabó Sándornak bíróilag lefoglalt a kecskeméti 1359. számú telekkönyvében 1167. részletszám alatt foglalt s nevík alatt beirt 286 forintra becsült szőlőjükre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1869. évi augusztus 31, és szükség esetében 1869. évi október 1. napjának mindig délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetik ki, hogy az árverés alá becsajtott ingatlanosság becsáron alul el nem adható.
Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.
Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhívom mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölsőlegre fognak utasítani.
Kelt Kecskeméten, 1869. évi június hó 4-kén tartott városi törvényszék telekkönyvi üléseiből.

Hirdetés.

A kecskeméti

TAKARÉKPÉNZTÁR-EGYESÜLET

folyó évi augusztus 22-én d. e. 10 órakor az öreg városházánál közgyűlést tart; — melyre a t. cz. részvényesek meghivatnak.
Tárgya: A népbank és zálogház életbeléptetése iránti javaslata — a bizottságnak.
Kecskemét, 1869. aug. 13.

Lestár Péter,
igazgató.

HIRDETMÉNY.

Sz. kir. Kecskemét város törvényszékének telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik: miszerint özvegy Miller Jánosné Jencski Erzsébet, Gyenes Sándorné Miller Terézia, Klingert Vilmosné Miller Rozália, Gyenes Ida és Mária, végre Miller János, Francziska, Ferencz és Mária tulajdonához tartozó a kecskeméti 2087. számú telekkönyvben (3010, 3011) részletszám alatt 1016 frt 50 kr-ra becsült ház és malom, 926. részletszám alatt foglalt 2767 frt 50 kr-ra becsült 7 holdnyi székői szőlőjök, és 82. részletszám alatt foglalt 4254 frtra becsült 30 holdnyi kistái földbirtokuk, és pedig ha az egész szőlőre vevő nem találkozna, annak a 926/1. részletszám és 3 hold 505 négyszeg ölnyi területtel jelölt része az épülettel együtt 1405 frtnyi becsértékben, a 926/2. részletszám 1 hold 712 négyszeg ölnyi területtel jelölt 480 frtra becsült részére, és végre 926/3. részletszám és 2 hold 404 négyszeg ölnyi területtel jelölt 882 frt 50 kr-ra becsült részére az árverés elrendeltetik, s első határidőül 1869. évi augusztus 19 és második árverési határidőül 1869. évi szeptember 20-ik napja úgy tüzetik ki, hogy a fekvőségek becsáron alul el nem adhatók.
Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
Kelt Kecskeméten, 1869. jul. 23. tartott városi törvényszék telekkönyvi üléseiből.

Én Rix Wilhelmina,

nyíltan kijelentem, hogy én, mint Dr. Rix A. özvegye nyolcz év óta a valódi és hamisítatlan eredeti Pompadour-Pastát egyetlen magam készítem, mivel egyedül én bírom annak készitési módját. Ezennel köztudomásul adván, hogy ezen Pompadour-Pasta mostantól kezdve valódián egyedül lakásomon Bécsben, Lipótváros (Grosse Mohrengasse 1., 1. Stiege Thür 62.) kapható, intvén egyszersmind mindenkit: óvakodjon e szerből bárki másnál is venni, mivel jelenleg sem raktárt, sem fióküzletet nem tartok, s az eddig tartottakat hamisítások végett felosztattam. Az én valódi

Pompadour-Pasta.

Nemhatás esetében a pénz minden kifogás nélkül visszaszolgáltatatik.

Pompadour- vagyis Csoda-Pastám mindenkor minden reményen túli dús sikert fog eredményezni. Ezen felül nem haladható arczszépítő pasta, egyetlen biztosított szer az arcz tisztátalanságainak elosztására, a bőrakák, szepők, májfoltok és pattanások eltávolítására.

A biztosítás annyira szilárd, hogy nemhatás esetében a pénz visszaszolgáltatatik. Ezen kitűnő pastának ára: egy köcsöggel használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr. Szétküldések utánvét mellett történnek.

Bizonyítványok közzé nem tétetnek.

12-9

A valódiságérti kezesség mellett!

Dr. Beringuier KORONA-SZESZE

(QUINTESSENZ D'EAU DE COLOGNE.)

Egy üveg ára 1 frt 25 kr. és 75 kr.

Kitűnő minőségű, nemcsak mint becses illat- és mosdóvíz, hanem mint hatásos orvosság is.

Dr. Borchardt NÖVÉNY-SZAPPANA

egy eredeti csomag 42 kr. Az arczszin szépítése és javítására kipróbált szer a bőr minden tisztátalansága ellen, valamint nagy sikerrel alkalmazható a fürdők minden neménél.

Dr. Beringuier növény-gyökér-hajolaja,

hosszabb használatra elegendő palack ára 1 fr. Kipróbált biztos szer a haj és szakál fentartása, erősítése és szépítésére, valamint a bőrhámítás és sömörképződés megakadályozására.

DR. SUIN DE BOUTEMARD FOGPÉPJE

1/4 és 1/2 csomagokban, ára 70 és 35 kr.; a legolcsóbb, legkényelmesebb és legbiztosabb szer a fogak és foghús épen tartása és tisztítására.

DR. BERINGUIER

NÖVÉNYI HAJFESTŐ-SZERE

(tokban, kefék- és csészékkel együtt 5 frt. o. é.) Mint ezúlnak teljesen megfelelő ártatlan szerrel a haját, szakálát és szemöldöt tetszés szerinti árnyalatban festheti.

Dr. Lindes tr. növényi hajkenőcs rudacsai.

Egy eredeti rudacs ára 50 kr. A haj fényét s ruganyosságát öregbíti, s egyúttal a választék szilárdítására is alkalmas.

Balzsamos olajszappan. Egy eredeti csomag ára 35 kr. Mint gyengéd hathatós, mindennapi mosdószere, még a hölgyek és gyermekek leggyengébb bőrére nézve is a legsürgősebben ajánlatik.

Dr. HARTUNG China-héj-olaja,

a legjobb china-héj főzetből balzsamos olajokkal, a haj fentartása és szépítésére. Ára 85 kr.

Dr. Hartung növényi hajkenőcse,

élesztő, tápláló nedvek és növényi alk-részekből, a hajnövekedés újra fellélesztése s élénkítésére. Ára 80 kr.

Porosz királyi kerületi főorvos Dr. KOCH

NÖVÉNY-CZUKORKAI,

eredeti dobozokban 70 és 35 kr.

Enyhítő és csillapító szer meghűtési köhögések, nátha, rekedtség s egyéb bajoknál.

Az összes fentebb elősorolt szabadalm. szerek egyedül kaphatók:

Kecskeméten: Milhoffer János gyógyszerésznél; Nagy-Abonyban: Lukács Ágoston gyógyszerésznél; Csongrád: Bányai Antalnál; Kun-Sz.-Miklóson: Csapó Györgynél; Szolnokon: Braun Józsefnél és Horánsky Istvánnál.

12-8

Hihetetlen s mégis igaz,

hogy a következő fegyverek a mellé jegyzett árakon adatnak el:

Egy *diszes zsebmordály* (Terzeroll) *vont-esővel*, csak 1.30—2 frt.
Egy *finomabb, nagyobb öblü damast-esővel* és golyó-öntővel 2 frt. 20—3 frt.
Egy *igen finom vésett*, 2 frt. 75—4 frt.
Egy *diszes kétesővű kicsike hölgy terzeroll* 2 frt. 90—4 frt. 50 kr.
Egy *kétesővű terzeroll*, damast-esővel, nagy öblü, 3 frt. 80—5 frt. 50 kr.
Legfinomabb hosszú esővel, 4 frt. 20 kr., 6 frt.
Patentirozott Napoleon-Revolver 6 lövésre, fel nem huzandó sárkánnyal, hátultöltő, lefauchaux-rendszerű, diszesen kiállítva, 100 lépésre biztos lövési, csak 10, 12, 15 frt.

Ugyanaz finomabb kiállításal tágabb öblü 20, 22, 24, 26 frt.
Revolver- vagy *Terzeroll-táskák* valódi orosz bagariából, hasszijaival 1 frt. 60, 1 frt. 80, 2 frt.
Angol vadászpuskák 8 frt. 50 kr., 10, 12 frt.
Ugyanaz finomabb, kettős esővű, 15, 18, 22, 25 frt.
Sörét zacskók, 15, 20, 30, 60 krajczár 1 frt.
Lőportülek 60, 80 kr., 1 frt.
Lökupak rakó, a legfinomabb 60 kr.
Vadásalagató, mely mindennemű vad hangját tisztán és jól utánozza 45 kr.
Dákos bot 2, 3, 5 frt.

Ez áron és ily minőségben egyedül kaphatók:
Industriehalle (iparcsarn.) Bécsben, Praterstr. 16. sz.

Megrendelések az osztrák birodalomból, az árak megfelelő előleg beküldésére, s a további összeg utánvéte mellett pontosan teljesítetnek. Az egész árak utánvételére küldemény nem eszközöltetik.